

Al meu suflet, Psyhée

Nichita Stănescu

A venit un înger și mi-a zis:

- Ești un porc de câine,
o jigodie și un rât.

Pute iarba sub umbra ta care o apasă;
mocirlă se numește respirația ta!

- De ce, i-am strigat, de ce?

- Fără pricină!

A venit îngerul și mi-a zis:

- Mai străvezie este sticla
decât cel mai statornic gând al tău!

În curând ai să mori și viermi
îți vor forfoti în nări, în bot, în rât, în trompă!

- De ce, i-am strigat, de ce?

- Fără pricină! Îmi zise îngerul...

Apoi îngerul, ah, îngerul, ah, îngerul, ah, îngerul
a plecat cu aripi de aur zburând
într-un aer de aur.

Fluturi de aur
fâlfâiau în aura îngerului de aur.

El zbura aiurit,
el era cu totul și cu totul de aur.

El se depărta către o depărtare de aur,
în care apunea soarele de aur.

- De ce te îndepărtezi de la mine, i-am strigat,
de ce pleci, de ce?

- Fără pricină mi-a răspuns, fără pricină...